

Arrest

nr. 242 167 van 13 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 december 2019 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOTTELIER en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitische Irakees te zijn van Arabische origine, geboren op X 1987 te X. Op 1 april 2012 werd u aangeworven bij de Iraakse luchtmacht. Vanaf juli 2012 begon u als bewaker van de piloot 'liwa' K. X op de luchtvaartbasis Al Assad in Al Anbar te werken. U kaartte het wangedrag van sommige collega's aan bij K. X. Begin 2015 verliet K. de basis. Hierna begonnen L. X en aanhangers van al Hashd al Shaabi u lastig te vallen.

Ze verplichtten u de toiletten te poetsen, verplaatsten u zonder redenen van de ene naar de andere plaats en zochten redenen om u in de gevangenis van de kazerne te steken. Verder vroegen ze u om aan het front te gaan vechten, waar u vermoedt dat zij u zouden vermoorden.

In juni 2015 ging u op verlof naar Bagdad. Op 22 juni 2015, rond middernacht werd uw huis beschoten door gemaskerde mannen. De aanvallers riepen dat ze u als vogelvrij beschouwden. De volgende dag ging u naar de rechtbank om een klacht in te dienen. De dagen daarna bleef u thuis. U rondde de klachtenprocedure niet af en ontvluchtte het land op aanraden van uw broers. Op 27 juni 2015 verliet u Irak. U vloog naar Turkije, reisde via Griekenland en Macedonië naar Servië en van daar rechtstreeks naar België. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 27 juli 2015. Na uw aankomst vernam u dat uw moeder werd lastig gevallen. Eénmaal persoonlijk en éénmaal via telefoon werd haar verteld dat men u zou vermoorden. In het kader van uw eerste verzoek besloot het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 6 juni 2016 tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus over te gaan vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bij arrest van 10 januari 2017.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 13 maart 2017 een tweede verzoek in bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde dat uw vader werd gedood op 31 december 2016 door uw belagers en legde volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, rijbewijs en identiteitskaart, de overlijdensakte van uw vader en een foto van zijn grafombe. Op 15 juni 2017 besliste het CGVS uw tweede verzoek niet in overweging te nemen wegens een gebrek aan geloofwaardige nieuwe elementen. U diende tegen deze beslissing geen beroep in.

U keerde niet terug naar Irak en diende op 24 juli 2017 een derde verzoek in. U verwees naar de elementen die u eerder had aangehaald en herhaalde dat u nog steeds gezocht wordt door al Hashd al Shaabi. U vermeldde dat u medische zorgen nodig heeft en geen vaste verblijfplaats heeft in België. U legde geen documenten neer. Op 24 augustus 2017 besliste het CGVS uw derde verzoek niet in overweging te nemen omdat u enkel asielmotieven herhaalde die eerder reeds ongeloofwaardig werden bevonden. U diende ook tegen deze beslissing geen beroep in.

U keerde niet terug naar Irak en diende op 20 oktober 2017 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verwees nogmaals naar de elementen die u eerder aanhaalde. U voegde er aan toe dat u bij terugkeer naar Irak zal worden gedood omdat u soenniet bent en de soennitische naam 'O.' draagt. U verwees opnieuw naar uw preciaire levensomstandigheden in België en uw medische problematiek. U legde geen nieuwe documenten voor. Het CGVS besloot op 27 december 2017 tot een weigering van inoverwegingname van uw vierde verzoek. U diende ook tegen deze beslissing geen beroep in.

Op 19 januari 2018 verklaarde u zich een vijfde keer vluchteling. U verwees hierbij naar de elementen die u reeds aanhaalde en verklaarde dat uw vrees voor al Hashd al Shaabi actueel bleef. U voegde hier voorts aan toe dat uw broers na de moord op uw vader verhuisden omdat ze bang waren. U legde geen nieuwe documenten neer.

Het CGVS heeft op 27 maart 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname genomen. U diende ook deze keer geen beroep in.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, heeft u op 15 mei 2018 een zesde verzoek om internationale bescherming ingediend. U gaf daarbij aan geen nieuwe documenten of elementen aan te brengen.

U herhaalde dat u in Irak zou worden gedood, dit omwille van de redenen die u eerder had uiteengezet. U legde geen nieuwe documenten voor. Op 19 oktober 2018 verklaarde het CGVS uw zesde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 6 februari 2019 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde daarbij uw vrees voor al Hashd al Shaabi. U gaf aan geen nieuwe elementen te hebben. U legde geen documenten neer ter staving van dit zevende verzoek.

Het CGVS verklaarde uw zevende verzoek om internationale bescherming op 14 juni 2019 niet ontvankelijk. U diende ook deze keer geen beroep in.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 12 september 2019 een achtste verzoek om internationale bescherming in. U haalde in kader van onderhavig verzoek aan dat u homoseksueel was en bij uw vriend woont. Verder stelt u dat uw problemen met al Hashd al Shaabi nog steeds actueel zouden zijn. U legt een origineel paspoort neer ter staving van uw achtste verzoek.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw zevende verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze werd ondermijnd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd en u heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast.

Uw volgende zes verzoek om internationale bescherming werden vervolgens niet in overweging genomen of niet ontvankelijk verklaard daar u zich steeds baseerde op de ongeloofwaardig bevonden asielmotieven uit uw eerste verzoek en u geen nieuwe elementen kon aanbrengen die deze vastgestelde ongeloofwaardigheid konden weerleggen.

Net zoals bij uw vorige volgende verzoeken om internationale bescherming verklaart u opnieuw dat u in Irak een vrees dient te koesteren voor al Hashd al Shaabi en dat de problemen die u in Irak met hen kende nog steeds actueel zouden zijn. U beperkt zich evenwel tot een blote bewering die u op geen enkele manier kunt staven en enkele algemeenheden. Het hoeft geen betoog dat dit niet volstaat om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw problemen met al Hashd al Shaabi te weerleggen.

In kader van onderhavige aanvraag haalt u voorts aan dat u homoseksueel bent. U zou samenwonen met uw vriend. U voegt er nog aan toe dat de mogelijkheid bestaat om te trouwen.

Dient evenwel te worden opgemerkt dat deze bewering allerminst beschouwd kan worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Het betreft hier een blote bewering zonder enige verduidelijking, zo vernoemt u niet eens de naam van uw vriend.

Bovendien heeft in uw vorige zeven verzoeken met geen woord gerept over uw homoseksuele geaardheid en de potentiële gevolgen die dit zou hebben bij uw terugkeer naar Irak. Er werd u nochtans steeds gevraagd naar nieuwe elementen en motieven op basis waarvan u in aanmerking zou kunnen komen voor internationale bescherming.

Dat u in de afgelopen vijf jaar nooit verwezen heeft naar uw seksuele geaardheid en hier nu plotsklaps mee komt aandraven, komt niet ten goede aan de geloofwaardigheid van het motief. U repliceerde dat het moeilijk was dit te zeggen en dat u in Antwerpen verbleef waar er veel Arabieren wonen. Dat deze uitleg niet kan overtuigen, hoeft geen betoog. U werd immers telkens gewezen op de vertrouwelijkheid van de procedure. U had reeds ettelijke keren een negatief advies gekregen van de asielinstanties. Er kan dan ook aangenomen worden dat moest u daadwerkelijk homoseksueel zijn, u geen vijf jaar wacht alvorens dit kenbaar te maken. Uw argument dat er veel Arabieren in Antwerpen wonen en u vreesde voor problemen met die gemeenschap, is van geen invloed op de verklaringen die u bij de Belgische asielinstanties komt afleggen. Uw verklaringen worden immers op vertrouwelijke wijze behandeld en u had aldus ruimschoots de kans uw homoseksualiteit kenbaar te maken. Daar u pas na vijf jaar en in het kader van uw achtste verzoek om internationale bescherming dit motief aanhaalt is nefast voor de geloofwaardigheid van dit motief. Blijkt daarenboven dat u in het kader van uw zesde en zevende verzoek om internationale bescherming nog refereerde naar een vriendin waarmee u in België zou samenwonen wat de geloofwaardigheid van dit voorgehouden asielmotief uiteraard verder ondermijnt.

Uw paspoort is louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst en toont op geen enkele wijze aan dat u mogelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraq.securitysituation20190312.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL.

Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraqi Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert de volgende middelen aan tegen de bestreden beslissing :

“Middel afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Schending van artikel 57/6 §1, eerste lid van de Wet van 15 december 1980. Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980.”

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“Vooraleerst verklaart verzoeker dat het voor hem zeer moeilijk ligt om te praten over zijn seksuele geaardheid. Dit ligt uiterst moeilijk nu een homoseksuele geaardheid en homoseksuele relaties in zijn land van herkomst IRAK absoluut onaanvaardbaar zijn.

In 2017 werden meer dan 200 Irakezen gedood wegens hun seksuele oriëntatie of genderidentiteit (zie stuk 2). In 2018 en later werden eveneens overlijdens gedocumenteerd ten gevolge van geweldplegingen op homoseksuelen enz. (stuk 2).

Pas ruim vier jaar na zijn aankomst in België, heeft verzoeker -gesteund door zijn partner –het aangedurfd om hierover voor het eerst te praten bij de asielinstanties n.a.v. zijn verzoek internationale bescherming ingediend op 12.09.19.

Het was voor verzoeker helemaal niet gemakkelijk om zich hieromtrent te uiten. Verzoeker heeft zeer veel schrik dat dit nieuws zijn familie zou bereiken en hij ervaart grote schroom om erover te vertellen. De aanwezigheid van een Arabische tolk maakte het er voor hem niet gemakkelijker op.

Bijgevolg heeft verzoeker bondig geantwoord op de gestelde vragen tijdens het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en heeft hij naar zijn mening gedaan wat van hem werd verwacht.

Toen verzoeker werd gevraagd op welk nieuw element hij zijn verzoek baseert, heeft hij geantwoord : “Ik heb hier niet eerder over gesproken, maar ik ben homoseksueel. Ik woon nu bij mijn vriend.” (zie nr. 15 verslag verhoor).

Inzake verzoekers relatie werden louter de volgende vragen gesteld :

- Hoe heeft u hem leren kennen?

- Uw familie is hiervan niet op de hoogte? (zie nr. 15 verslag gehoor).

Verzoeker heeft alle aan hem gestelde vragen beantwoord.

Hij heeft de naam van zijn partner niet vermeld vermits dit niet aan hem werd gevraagd.

2.2

Gelet op de aangehaalde problematiek, diende verwerende partij op zijn minst verzoeker uit te nodigen voor een uitgebreid gehoor waar hij in het bijzijn van zijn raadsman en desgevallend een vertrouwenspersoon uitgebreid zijn verhaal kon doen.

Verwerende partij is volledig voorbijgegaan aan het voor verzoeker zeer delicaat karakter van het ingeroepen motief, in het bijzonder gelet op de herkomst van verzoeker.

2.3

Verzoeker heeft sinds meer dan vijf maanden een vaste relatie met dhr Stefaan D. (stuk 3) met wie hij samenwoont.

Verzoeker en zijn partner leerden mekaar kennen via Badoo (zie stuk 3 en zie ook verklaring verzoeker nr. 15 verhoor).

Binnen de vriendenkring van dhr D. is verzoeker gekend als zijn vaste partner, hetgeen ook blijkt uit de bijgevoegde getuigenissen en foto's (stukken 3-7). [...]

2.4

Verzoeker merkt op dat tussen zijn eerste verzoek internationale bescherming en zijn laatste verzoek internationale bescherming ingediend op 27.07.15, waarbij hij zijn homoseksualiteit heeft aangehaald, iets meer dan vier jaar is verlopen en geen vijf jaar zoals verwerende partij aanhaalt.

Uit schrik heeft verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet eerder kunnen vermelden.

Meer bepaald is verzoekers halfzus in België woonachtig en wil verzoeker ten allen tijde vermijden dat zij op de hoogte zou worden gebracht van zijn geaardheid.

Ingeval verzoekers familie op de hoogte zou zijn, zouden de contacten met hem volledig worden verbroken. Verzoeker verklaarde: “.. Als dit op facebook wordt gepubliceerd, zal ik nooit meer de stem van mijn moeder horen”

2.5

Uit het gehoorverslag blijkt aldus dat verzoeker duidelijk een nieuw element heeft aangebracht dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van art. 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Het gegeven van zijn seksuele geaardheid is nieuw en dit kon door verzoeker niet eerder worden aangebracht gezien hij dit niet aandurfde. Pas met de steun van zijn partner, heeft verzoeker deze stap kunnen zetten.

Uit bijgevoegde informatie blijkt dat de seksuele oriëntatie in Irak de aanleiding vormt van vele geweldplegingen en zelfs met overlijdens tot gevolg (stuk 2). Het nieuwe element vergroot ongetwijfeld de kans dat verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Verzoeker vreest dan ook het ergste ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst Irak.

Hij heeft een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie ingeval van terugkeer naar Irak.

De bestreden beslissing schendt artikel 57/6 §1, eerste lid van de Wet van 15 december 1980 alwaar het nieuwe element niet in aanmerking werd genomen. Gelet op de gegronde vrees voor vervolging schendt de beslissing artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980.

2.6

Ondergeschikt, meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

De identiteit, met inbegrip van de nationaliteit, van verzoeker is aangetoond.

Ingeval van terugkeer naar Irak staat er verzoeker ongetwijfeld foltering of een onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing te wachten in de zin van art. 48/4, §2 b van de wet van 15 december 1980, o.a. gelet op zijn homoseksuele geaardheid.”

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

“2. Violence and Discrimination based on Sexual Orientation and Gender Identity in Iraq, maart 2019

3. Verklaring partner dhr. D. dd. 06.12.19

4. Verklaring dhr. V.W., uitbater café te ZWALM dd. 05.12.19

5. Bericht van Mevr. D., Voorzitter MSvakantiecomité, met foto

6. Verklaring van vriend dhr. D.C.

7. Foto's”.

2.3. Verzoeker brengt ter zitting middels een aanvullende nota nieuwe elementen bij.

Het betreffen:

“8. Verklaring van de Heer Stefaan D. dd. 02.10.20 via e-mail, met foto's

9. kopie bewijs bestelling Hello Belgium Railpass toegestuurd aan verzoeker op zijn adres

10. Bijkomende getuigenissen, waarvan kennis genomen na indiening verzoekschrift”.

Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom het voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet ontvankelijk is.

De vaststelling dat het verzoekschrift een uitvoerige opsomming bevat van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

3.5.1. In het kader van zijn achtste verzoek om internationale bescherming haalt verzoeker aan dat hij homoseksueel geaard is. Hij durfde dit niet vroeger aan te halen. Verzoeker zou samenwonen met een vriend en brengt attesten bij ter staving van deze relatie met een vaste partner.

3.5.2. De bestreden beslissing motiveert als volgt:

“Bovendien heeft in uw vorige zeven verzoeken met geen woord gerept over uw homoseksuele geaardheid en de potentiële gevolgen die dit zou hebben bij uw terugkeer naar Irak. Er werd u nochtans steeds gevraagd naar nieuwe elementen en motieven op basis waarvan u in aanmerking zou kunnen komen voor internationale bescherming. Dat u in de afgelopen vijf jaar nooit verwezen heeft naar uw seksuele geaardheid en hier nu plotsklaps mee komt aandraven, komt niet ten goede aan de geloofwaardigheid van het motief. U repliceerde dat het moeilijk was dit te zeggen en dat u in Antwerpen verbleef waar er veel Arabieren wonen. Dat deze uitleg niet kan overtuigen, hoeft geen betoog. U werd immers telkens gewezen op de vertrouwelijkheid van de procedure. U had reeds ettelijke keren een negatief advies gekregen van de asielinstanties. Er kan dan ook aangenomen worden dat moest u daadwerkelijk homoseksueel zijn, u geen vijf jaar wacht alvorens dit kenbaar te maken. Uw argument dat er veel Arabieren in Antwerpen wonen en u vreesde voor problemen met die gemeenschap, is van geen invloed op de verklaringen die u bij de Belgische asielinstanties komt afleggen. Uw verklaringen worden immers op vertrouwelijke wijze behandeld en u had aldus ruimschoots de kans uw homoseksualiteit kenbaar te maken. Daar u pas na vijf jaar en in het kader van uw achtste verzoek om internationale bescherming dit motief aanhaalt is nefast voor de geloofwaardigheid van dit motief.

Blijkt daarenboven dat u in het kader van uw zesde en zevende verzoek om internationale bescherming nog refereerde naar een vriendin waarmee u in België zou samenwonen wat de geloofwaardigheid van dit voorgehouden asielmotief uiteraard verder ondermijnt.”

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de het onderdeel van de motivering die stelt dat verzoeker in het kader van zijn zesde en zevende verzoek om internationale bescherming melding maakt van een vriendin waarmee hij zou samenwonen. Aangezien dit onderdeel niet wordt betwist, blijft het onverminderd overeind en doet het afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt geen nuttige redenen aan waaruit kan blijken dat hij slechts in het kader van een achtste verzoek om internationale bescherming in de mogelijkheid was om zijn vermeende homoseksuele geaardheid ten berde te brengen als grond voor vervolging. Verzoeker heeft ingevolge zijn voorgaande zeven aanvragen manifest kennis van de procedure en de op hem rustende plicht tot medewerking. Evenmin brengt hij enig gegeven bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn verklaringen bij de bevoegde instanties niet vertrouwelijk behandeld worden en blijven.

In de mate dat verzoeker verwijst naar landeninformatie uit 2017 en 2018 waaruit blijkt dat honderden Irakezen werden gedood omwille van hun (vermoedelijke) homoseksuele geaardheid dient te worden opgemerkt dat deze landeninformatie aantoont dat verzoeker minstens vanaf 2017 deze vrees voor vervolging kon laten gelden. De vaststelling dat verzoeker, na de verwerping van het eerste verzoek, tussen 13 maart 2017 en 6 februari 2019 zes navolgende verzoeken indiende zonder melding te maken van zijn vermeende geaardheid ondermijnt dan ook zijn geloofwaardigheid. Het is immers niet plausibel dat verzoeker zijn thans voorgehouden geaardheid niet op vertrouwelijke basis kenbaar zou maken omwille van de Arabische gemeenschap in Antwerpen, een Arabische tolk of de aanwezigheid van een halfzus in België terwijl uit de bijgebrachte landeninformatie de zeer moeilijke, zelfs gevaarlijke, leefsituatie blijkt voor homoseksuelen in zijn land van herkomst.

Dit geldt des te meer aangezien het attest van 6 december 2020 (stuk 3) van Stefaan D. stelt: *“Over zijn verleden wist hij mij te vertellen dat hij in Irak enkele verborgen relaties had met mannen. Maar helaas is dit ginds niet bespreekbaar. Hier kan hij tenvolle zichzelf zijn op dat vlak.”* Indien verzoeker in Irak al *“enkele verborgen relaties had met mannen”* valt niet in te zien waarom hij dit gegeven niet eerder ter kennis had kunnen brengen in het kader van zijn zeven voorgaande verzoeken om internationale bescherming. Dit geldt des te meer omdat uit het aanvullende stuk 8 (verklaring van Stefaan D. van 2 oktober 2020) blijkt dat verzoeker, die het geruststellend zou vinden dat hij in de familie van Stefaan D. aanvaard wordt als homo, alsnog deze geaardheid tijdens de regelmatige contacten met zijn moeder niet wil melden aan zijn familie in Irak *“uit schrik dat de banden onherroepelijk verbroken zouden worden”*; indien verzoeker daadwerkelijk in Irak al enkele verborgen relaties zou hebben gehad en in België actueel een openbare relatie beleeft, valt niet in te zien waarom hij zijn moeder telefonisch geen elementen zou aanbrengen inzake zijn geaardheid.

De bijgebrachte attesten kunnen bijgevolg verzoekers thans voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aantonen. De attesten (stukken 3 – 6, stukken 8, 10) betreffen manifest gesolliciteerde attesten die afkomstig zijn van vrienden/kennissen en kunnen niet aanzien worden als objectieve bronnen. De bijgebrachte foto's van verzoeker in gezelschap vermogen evenmin aan te tonen dat verzoeker homoseksueel geaard is. Stuk 9 betreft een document van de NMBS waaruit enkel het verblijfsadres van verzoeker is af te leiden.

3.6. De motivering inzake de veiligheidssituatie in Bagdad wordt niet concreet aangevochten zodat deze overeind blijft.

3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS